

DE VIEILLES TIGES
van de Belgische luchtvaart

VZW

Gedenkboek
van de Belgische luchtvaart

Albert VANDEN BEMDEN

Voorgesteld en gepatroneerd door
luitenant-generaal vlieger b.d.

Michel MANDL

voorzitter

en door

M. Jean KAMERS

erevoorzitter

Vertaald door

Wilfried DE BROUWER

Albert Vanden Bemden

Ballonvaarder
Ballonconstructeur

I. De persoonlijkheid

- Geboren te Sint Jans Molenbeek op 22 augustus 1918
- Ballonvaarder van 1928 tot 1980
- Voorzitter Koninklijke Belgische Ballonvaartfederatie
- Lid van de Internationale Commissie van Ballonvaarders
- Ballonconstructeur
- Overleden te Ganshoren op 10 april 2006.

Luchtvaartloopbaan

- 28 augustus 1928: eerste ballonvaart
- 1934: wedstrijd in Rotterdam
- 1937: licentie van ballonvaarder
- 11 juni 1947: eerste nachtvlucht
- Deelname aan twee wereldkampioenschappen en een zeventig tal wedstrijden met een dertigtal eerste en tweede prijzen
- 1962: overtocht van de Alpen
- 1979: deelname aan de *Gordon Bennett Balloon Race* in Californië
- 1995: diploma “Paul Tissandier”

II. Biografie

Geboren in een mand

Vanden Bemden, Albert, Guillaume, is geboren op 22 augustus 1918 te Sint Jans Molenbeek (Koekelberg). Hij is de zoon van Felix en van Anna Simon.

Bij zijn geboorte is zijn vader meestergast bij SABCA en hij houdt zich in die functie ondermeer bezig met een ballonpark in Koekelberg. De familie woont er in een klein paviljoen. Het is dus in de nabijheid van een hangar, volgestouwd met gondels, touwen en ballons dat Albert voor het eerst het daglicht zag.

Het park van Koekelberg is de zetel van een club voor de luchtvaartsport, wat zeer in trek was in het begin van de 20e eeuw. Zij werd opgericht in 1908 dank zij de impuls van eminente pioniers zoals Adhémar de la Hault, Hadelin d'Oultremont, Léon de Brouckère en Fernand Jacobs. De vader van Albert is belast met de voorbereiding en het nazicht van de ballons.

Wegens de beslissing van de Minister van Oorlog, om een opleiding van ballonvaarder te

geven aan alle officier-vliegeniers om hen in te wijden in luchtobservatie, was er in de lente van 1914 veel activiteit in de club. Eigenaardig genoeg trokken de bezetters zich weinig aan van het opgeslagen materieel, hetgeen de club zou toelaten om onmiddellijk na de vijandelikheden terug op te starten.

Echter, door de enorme vooruitgang die de gemotoriseerde vliegerij geboekt had tijdens de oorlog, verdween het enthousiasme voor de ballonvaart min of meer op de achtergrond. Slechts enkele ballonvaarders konden hun activiteiten voortzetten dank zij het commercialiseren van hun vluchten.

Dit is het geval met Felix Vanden Bemden. Van zodra hij zijn brevet bekomt, koopt hij zijn eerste ballon. Professioneel is hij bezig met de constructie van acht kabelballons die door defensie besteld zijn. Omringd door zijn broers Pierre en Robert, zal Albert in de hangar een ontzaglijke speeltuin van ballons vinden die de toekomst van de ballonvaarder in spe zullen bepalen. Vanaf zijn jeugd voelt Albert een echte passie voor de ballons rondom hem. Wat voor niet-ingewijden vaak een mysterieuze wereld lijkt, is voor hem dagelijkse kost.

Albert Vanden Bemden stijgt voor het eerst op met zijn vader op de leeftijd van 10 jaar. Een vijftigtal jaren later zal hij aan een autogramjager zijn indrukken van zijn eerste vlucht opbiechten: “De vlucht gebeurde op 28 augustus 1928, een zondagnamiddag, vertrekkend vanaf de Morichar plaats te Sint Gillis. Ik herinner mij zeer levendig dat ik van op een 100-tal meter hoogte het majestueus gebouw van het justitiepaleis zag met zijn groene koepel. Onder ons, de toren van de Hallepoort, afgeboord met groen. We konden hoogte winnen door ballast uit te gooien. Ik ontdekte het Jubelpark en de Daillyplaats waar de karabiniers cyclisten, die op zondagnamiddag van dienst waren, ons een enthousiaste ovatie gaven bij onze overvlucht. Een weinig later vlogen we over de vijvers van Leefdaal met de stad Leuven aan de horizon.

Toen kwam het einde van de vlucht. We kwamen zachtjes op de grond in een weide na het uitwerpen van een sleeptouw¹. Ik werd vlug opgevangen door een boerin die kwam toegelopen naar de landingsplaats. Zij bracht mij naar de hoeve en gaf mij te eten en te drinken. Ze was verwonderd dat ik zeer rustig mijn eten verorberde en vroeg benieuwd of ik geen schrik had gehad gedurende de vlucht. Ik antwoordde spontaan: “Ach nee, mevrouw, ik ben in een mand geboren”. Deze eerste vlucht zal het begin zijn van de loopbaan van een ballonvaarder en zal hem zijn ganse leven bijblijven.

Zijn schooljaren en het begin van een professionele loopbaan

Tijdens zijn jeugdijaren vergezelt Albert regelmatig zijn vader bij zijn ballonvaarten, niet enkel in de Brusselse regio, maar ook in Noord Frankrijk en zelfs in Nederland. De wedstrijd in Rotterdam, in 1934, was voor de jonge ballonvaarder een uitzonderlijke ervaring die hem lang zal bijblijven. De acht ballonnen, die aan de competitie deelnamen, voeren landingsmanoeuvres uit op het terrein van Schuttersveld voor een menigte die geschat werd op 200.000 personen. De pracht van deze manifestatie en de onovertroffen ontvangst van de deelnemers zullen voor eeuwig in het geheugen van deze jongen gegrift blijven. “Deze geschiedenis”, zegt hij, “kan ik honderd maal vertellen; ze zal bij mij steeds dezelfde emoties opwekken.”

In 1937 is het ogenblik gekomen om op eigen vleugels te vliegen. Tot dan had een zestigtal vluchten uitgevoerd met zijn vader en andere piloten. Na het slagen van zijn theoretische proeven ontvangt Albert zijn vergunning van leerling-ballonvaarder. Deze laat toe te vliegen zonder passagier. Na enkele vluchten in “dubbelbesturing” laat zijn vader hem bij verrassing toe om te vliegen met een jong koppel. Zo krijgt Albert zijn licentie van ballonvaarder, maar het uitbreken van de

¹ Een touw dat wordt uitgeworpen bij de landing om de snelheid van de ballon te verminderen

oorlog stelt een einde aan alle ballonactiviteiten.

Albert Vanden Bemden zal deze periode gebruiken om zijn eerder onderbroken studies verder te zetten. Eerst bezet hij een functie van laborant aan de universiteit van Brussel om zich vervolgens aan te bieden bij de Société Générale. Hij maakt deel uit van het secretariaat van baron Carton de Wiart en vervolgens, tot in 1942, van meerdere gouverneurs van de maatschappij.

Ondertussen wordt Albert in 1938 onder de wapens geroepen en vervoegt het vliegwezen in Nijvel. Op zijn vraag wordt hij overgeplaatst naar Zellik, de compagnie voor ballonvaarders; maar daar hij geen officier is, mag hij niet in de omgeving van deze tuigen komen.

Tijdens de mobilisatie in 1939 krijgt Albert een dubbele longontsteking. Hij wordt afgevoerd naar het militair hospitaal waar hij 12 dagen moet verblijven. Zijn herstelperiode zal meerdere maanden duren.

In 1942 oriënteert de gouverneur van de Société Générale zijn bediende naar de Brusselse vennootschap "Pharmacie Centrale de Belgique". Albert zal er een vertrouwensfunctie bekleden bij een hoge functionaris tot het einde der vijandelijkheden.

In 1947 wordt Albert aangenomen bij Pirelli. Hij vindt er de materie terug waarmee Albert en zijn vader goed vertrouwd zijn: rubber. Hij zal een loopbaan van 30 jaar maken als commerciële afgevaardigde bij deze maatschappij.

In dezelfde periode, in 1947, neemt Albert opnieuw contact op met zijn club van ballonvaarders. Na al die jaren inactiviteit moet hij zijn licentie van 1937 hernieuwen, ditmaal in nachtvlucht. Deze vlucht vertrekt in Courcelles op 11 juni 1947. Op dit ogenblik is hij reeds getrouwd met Joéphine Leclair en is de gelukkige vader van Jean-Pierre, hun tweejarig zoontje. De weersomstandigheden zijn slecht. Een sterke wind belet het vertrek in de vroege avond en het is slechts om één uur 's morgens dat de ballon van 900 m³ kan opstijgen. Albert overvliegt meerdere steden die hij lijkt te herkennen: Charleroi, Namen, Luik schuiven vlug onder zijn gondel door. En dan, onbekend terrein. Waarschijnlijk vliegt hij over Duitsland. Rond drie uur in de morgen, bij het eerste ochtendkrieken, beslist Albert te landen, niet wetend waar hij zich bevindt. Hij maakt een zachte landing. Ondanks het vroege uur komt een jonge Duister aangelopen die hem uitlegt dat hij de Rijn voorbij is ter hoogte van Bonn en dat hij zich op een paar kilometers van Siegburg bevindt, waar Belgische militairen gekazerneerd zijn. Men kan zich de verrassing van onze landgenoten voorstellen, wanneer Albert zich enige uren later aanbiedt aan het wachthuis van de kazerne. Zijn terugkeer wordt georganiseerd met de ijver die eigen is aan militairen die zich zeer vereerd voelen met dit ongewoon bezoek.

Het vervolg van de avonturen van onze ballonvaarder wordt beschreven in het deel "Markante Feiten"

Epiloog

Albert Vanden Bemden is er in geslaagd de link te leggen tussen het besturen van een gasballon – tamelijk elitair wegens de hoge kostprijs van gas – en een warmluchtballon (type montgolfière), goedkoper en dus meer democratisch. Alhoewel hij nooit piloot geworden is van een warmluchtballon heeft Albert veel vrienden gemaakt bij deze nieuwe generatie ballonvaarders.

Tot grote voldoening van Albert zullen bepaalde jonge en talentrijke Belgische ballonvaarders niettemin de grote traditie van gasballons verder zetten. Deze worden nog steeds ingezet voor de *Gordon Bennett*. België won tweemaal na mekaar deze prestigieuze proef met de bemanningen Benoît Siméons / Bob Berben (vertrek in Albuquerque in de Verenigde Staten), in 2005, en Philippe De Cock / Ronny Van Havere (vertrek in België) in 2006.

Tot zijn laatste dag zal Albert het zeer druk hebben, wat hem zal helpen een verbazend jonge ingesteldheid te behouden; steeds alert en gevuld met duizenden anekdoten en belevenissen. Alhoewel nostalgisch over het voorbije tijdperk, zal hij zich nooit melancholisch tonen. Hij was ongetwijfeld de persoonlijkheid die de ballonvaart in België op een zeer hoog peil wist te behouden en zelfs een nieuw elan heeft gegeven.

Albert Vanden Bemden sterft in zijn 88ste levensjaar te Ganshoren op 10 april 2006.

III. Markante feiten

Bevestigde ballonvaarder

De memorabele nachtvlucht in 1947 zal voor Albert het begin zijn van een pilotenloopbaan met heel wat markante feiten en allerhande anekdotes.

Tijdens zijn lange loopbaan als ballonvaarder heeft Albert deelgenomen aan twee wereldkampioenschappen en aan een zeventigtal internationale wedstrijden. Hij won een vijftiental eerste prijzen en evenveel tweede plaatsen.

De trofee die hem het meest aan het hart ligt, is ongetwijfeld deze die hij in 1953 in Brussel in de wacht sleepte. Het betreft een afstandsproef binnen de Belgische grenzen. Het vertrek vindt plaats in het Heizelstadion. Een grote menigte juicht de opstijging toe van de negentien deelnemende ballons. Albert bestuurt een ballon van 630 m³ van zeer lichte makelij die zeer competitief is. Hij beslist hoogte te nemen om te profiteren van de gunstige wind. Na overvlucht van Nijvel en Charleroi begint Albert te dalen ten Zuiden van Philippeville, bij Cerfontaine. Hij had gezien dat zijn grootste concurrent reeds geland was en is dus zeker van de overwinning. Dit was niet het oordeel van de jury die geen nieuws had van Albert en de overwinning reeds toegekend had aan Van Droogenbroeck et Duchâtelet. Alles kwam in orde en als faire tegenspelers brengen deze laatste Albert zelfs terug naar Brussel.

Het jaar daarop, in 1954, wordt Albert met twee ballons uitgenodigd naar Madrid om er de vijftigste verjaardag te vieren van de oprichting van de Spaanse aeroclub. Een echt epos om door Frankrijk en Spanje te reizen langs de erbarmelijke "routes nationales". De ontvangst bij zijn aankomst in Madrid is uiterst hartelijk. Ook hier zal de ervaring van Albert bepalend zijn voor het succes van het gebeuren. Inderdaad, onze landgenoot is tot de bevinding gekomen dat de druk in de waterstofflessen onvoldoende is, en dat enkel de eersten in de rij hun ballon zouden kunnen opblazen. Inderdaad, de derde ballon kan niet volledig opgevuuld worden en de autoriteiten van de aeroclub zijn zeer gelukkig dat zij kunnen opstijgen aan boord van de twee Belgische ballons.

In 1962 slaagt Albert in een exploit dat weinigen hem hebben voorgedaan: de overtocht van de Alpen. Tijdens deze vlucht breekt Albert zijn eigen hoogterecord (6.800 meter). Hij wordt vergezeld door een Duitse fotograaf die prachtige beelden maakt van de overtocht. De twee mannen hebben geen zuurstofflessen en de minste inspanning kost veel moeite. De landing vindt plaats op een hoogte van 3000 meter, in Domodossala, waar ook de Peruviaanse piloot "Geo Chavez" in 1910 geland was, na de eerste overtocht van de Alpen in een "Blériot". De schok is brutaal. De gondel is neergekomen op een steile helling en wankelt. De passagier slaat zijn voet om, wat zeer hinderend is bij het recupereren van de ballon. Albert en zijn passagier stellen echter tot hun grote verbazing vast dat zij neergekomen zijn in een militair domain. Onze ballonvaarders zullen gedurende drie dagen ondervraagd worden door de Questura (Italiaanse geheime politie). Hun vrijlating wordt uiteindelijk bedongen dank zij de interventie van zijn werkgever, de directeur van Pirelli in Milaan.

In 1967 wordt Albert in Canada uitgenodigd in het kader van een herdenkingsplechtigheid ter gelegenheid van het eeuwfeest. De buitenlandse bemanningen worden gedurende 29 dagen in de watten gelegd door de Canadese regering. Zij voeren vier opstijgingen uit, te Calgary, Yorktown, Winnipeg en Brandon. Zij vliegen honderden kilometers in een luchtruim dat omwille van de uitgestrekte wouden weinig "ballonvriendelijk" is.

De ballonconstructeur

Op het einde van de jaren zeventig verlaat onze ballonvaarder de maatschappij Pirelli om zijn eigen bedrijf te stichten: Bemden's BVBA, dat later zal overgenomen worden door zijn zoon Jean-Pierre. Dit bedrijf ontwerpt en bouwt rubberproducten die niet in grote bedrijven kunnen verwezenlijkt worden. De klanten van Albert worden verwend door zijn creativiteit en zijn vindingrijkheid. Tijdens zijn professionele loopbaan zal Albert een vijftigtal ballonnen bouwen waarvan meerdere kabelballonnen voor publicitaire doeleinden. Hij heeft het vertrouwen van de grootste buitenlandse ballonkenners. Zijn producten zijn bekend ondermeer in films zoals "Le voyage en ballon (Stowaway in the sky)" van Albert Lamorisse, of Afrikaanse documentaires van Anthony Smith. Zijn ballonnen zullen ook gebruikt worden om meerdere scènes te realiseren in de "Tribulations d'un Chinois en Chine (Up to his ears)" en uiteraard ook in "Those magnificent men in their crazy flying machines".

De laatste vluchten en de eerbetuigingen

Wegens een cardiologisch probleem in 1979, wordt de licentie van onze Brusselse ballonvaarder niet meer verlengd. Toch zal hij deelnemen als copiloot aan de eerste naoorlogse *Gordon Bennet Balloon Race*, die datzelfde jaar in Californie georganiseerd wordt. Albert Vanden Bemden heeft de herlancering van deze competitie fel gesteund en heeft er aan gehouden om zelf aan deze nieuwe uitgave deel te nemen. Hij wordt vergezeld van Willy François Schaut, een 20 jaar jongere, maar toch ervaren piloot. Voor de gelegenheid hebben zij zich een gans nieuwe ballon van 1000 m³ laten bouwen die zij de naam *Belgica* geven, als aandenken aan Ernest Demuyter. Hoewel zij wegens het groot volume en licht gewicht, ten opzichte van heel wat andere ballons bevoordeeld waren, moest Albert zich bij de realiteit neerleggen... hij hoorde er niet echt bij. De andere ballons waren op technisch vlak beter uitgerust en konden onderweg ingelicht worden over de real-time vluchtomstandigheden. De satellieten bezorgen de weerskaarten, de ballon wordt gevolgd door vliegtuigen voor radio-relay en de gondels zijn uitgerust met britsen, zodat de bemanning om de beurt kon uitrusten. De tijden waren veranderd na de vooroorlogse Belgische overwinning. Het gaat hier niet meer over individuele exploten, maar het is de verdienste van een goed teamwerk dat uiteindelijk beloond wordt.

De Belgische ploeg zal op de zesde plaats eindigen. Albert krijgt een prachtige trofee waarmee hij zeer fier is. Het betreft de Memoriaal Jan Boesman die elk jaar toegekend wordt aan de persoon die wegens zijn actie en toewijding zijn stempel gedrukt heeft op de ballonvaart.

Het jaar daarop heeft Albert zich ingeschreven voor het wereldkampioenschap dat in Brussel doorgaat. Spijtig genoeg moeten de proeven in Brussel afgelast worden omdat de wind danig zwak was en het risico voor het overvliegen van het vliegveld van Zaventem te groot. Nochtans gaan de twee vluchten vanaf Sint Niklaas wel door en laten Albert toe om toch nog de zesde plaats te veroveren. Dit waren de laatste vluchten van Albert als boordcommandant.

Sinds 1978 is Albert Vanden Bemden voorzitter van de Koninklijke Belgische ballon federatie en in 1981 wordt hij door zijn collega's gekozen om in Californië deel uit te maken van de jury in de *Gordon Bennett*, nieuwe formule.

Ook zal Albert gedurende een vijftiental jaren de Belgische vertegenwoordiger zijn van de "Internationale ballonvaart commissie". Hij wordt unaniem geprezen voor zijn doorzicht en zijn inzet voor de ballonvaart,

In 1995 wordt hem door de internationale luchtvaart federatie het diploma "Paul Tissander" toegekend . Dit diploma bekroont jaarlijks een persoon die zich onderscheiden heeft in een luchtvaartdiscipline.

IV. Anekdoten en getuigenissen

Onder de verslagen die hij maakte van zijn ballonvaarten, was er ondermeer het verhaal van een zekere mijnheer Brepoels die hem tijdens een vlucht vertelde dat hij ongewild zijn eerste vlucht had gedaan in 1921. Samen met andere militairen, belast met het op de grond houden van een gondel, bevond soldaat Brepoels zich plotseling enige meters boven de grond. Hij durfde zijn greep niet lossen en slaagde erin in de gondel te kruipen met de hulp van de ballonvaarders, waaronder de meest beroemde onder hen, Ernest Demuyter. Dit verhaal werd ook uitvoerig beschreven in de toenmalige media.

Albert herinnert zich nog levendig dat hij een vlucht mocht uitvoeren met Prins Antoine de Ligne, de voorzitter van de Belgische aeroclub. Deze was een nakomeling van één van de eerste Belgische luchtvaarders in 1784, Prins de Ligne. De vlucht vertrok van Sint Niklaas in het kader van een wedstrijd voor precisielandingen, die trouwens voor de vierde maal gewonnen werd door Albert.

Met uitzondering van een gekwetste passagier tijdens de landing na de overtocht van de Alpen heeft Albert geen ernstige ongevallen gehad. Hij heeft wel spannende momenten meegemaakt zoals tijdens een vlucht vanuit Charleroi met drie passagiers. Bij de landing nabij Antheit (Hoei) vlak bij de Méhaigne, werd Albert uit de gondel getrokken. De minder zware ballon ging weer de lucht in en kwam neer langs de andere kant van de rivier! Albert legt dit incident uit als volgt. “Ik trachtte de ballon aan de grond te houden door mij vast te klampen aan het sleeptouw. Maar de ballon dreef af naar de rivier en ik heb mijn greep moeten lossen. Daar heb ik echt schrik gehad; ik was een boordcommandant die zijn passagiers in de steek liet!” Alles liep gelukkig goed af en de passagiers vonden het komisch wanneer zij hun piloot zagen zoeken naar de dichtstbijzijnde oversteekplaats van de Méhaigne om zijn ballon te kunnen recupereren.

Getuigenis van Bob Berben²

“Dankzij Albert Van den Bemden is het gasballonvaren in België nog niet uitgestorven. Ik denk dat de nieuwere generatie Belgische gasballonvaarders er zonder hem nooit geweest zou zijn.

In 1997 waren Philippe De Cock en Ronny Van Havere begonnen met hun opleiding in Duitsland, en dit dankzij de vurige overtuigingskracht van Albert: “Mènnekes gulle kunt da”.

Ze kopen een nieuwe Wörner netloze gasballon en het onvoorstelbare gebeurt al enorm snel: in 1999 wint dit piepjonge gasteam de *Gordon Bennett trophy*, de meest prestigieuze en hardste wedstrijd in het gasballonvaren. Albert is in de wolken en op het podium in Albuquerque straalt hij te midden van zijn twee “poulains”.

Het virus slaat over en nog enkele andere warmeluchtpiloten, waaronder ikzelf, maken de stap naar het “gas”. Samen met Benoît Siméons vormen we een tweede Belgisch team. Albert is blij en geniet samen met zijn onafscheidelijke Fientje van zijn oude dag, en hij zag dat het goed was. Als ervaren gasballon piloot/constructeur vertelt hij ons vele straffe verhalen maar “le vieux renard” geeft ons ook veel goede raad en helpt waar hij kan. “Jungeskes, ge mut er hèt vur wèrke en alteid volhaawe”.

In 2005 is het opnieuw groot feest wanneer ons team de *Gordon Bennett* wint in de USA; Albert heeft tranen van vreugde als we in Zaventem toekomen.

Ondertussen begint de ouderdom aan zijn gezondheid te knagen en op 10 april 2006 krijgen we het droevige nieuws dat Albert is overleden.

Maar voor ons is en blijft hij de peetvader van de Belgische gasballonvaart. We zullen hem nooit vergeten.

Hij mag trots zijn op zijn actieve carrière als piloot maar ook zeker nadien.

Albert, U was een goed mens waar velen een voorbeeld kunnen aan nemen.”

² Bob Berben en Benoit Siméons hebben de *Golden Bennett Race* gewonnen in 2005.

V. Fotoalbum

Het park voor ballonvaarders in Koekelberg in juni 1913 met op de achtergrond het huis waar Albert geboren is.

Ernest Demuyter met zijn kandidaat-ballonvaarders

Sint Niklaas, 12 september 1954. Van links naar rechts: Willy Schaut, Andrée Van Gemert, Alidor Schaut, Albert Vanden Bemden, de betreurde Paulette Weber, Albert Wanthier, Eduard Van Droogenbroek, de winnaar van de precisie landingwedstrijd, Jeanne De Bast en Nevens Be-

Meeting georganiseerd in 1949 door de centrale Vereniging van Ballonvaarders in het Heizelstadion. Rechts van Albertm zijn broer Robert. Uiterst rechts op de foto, een jonge man van 13 jaar ... Willy François Schaut, met wie Albert in 1979 zal deelnemen aan de eerste naoorlogse Gordon Bennett Balloon Race.

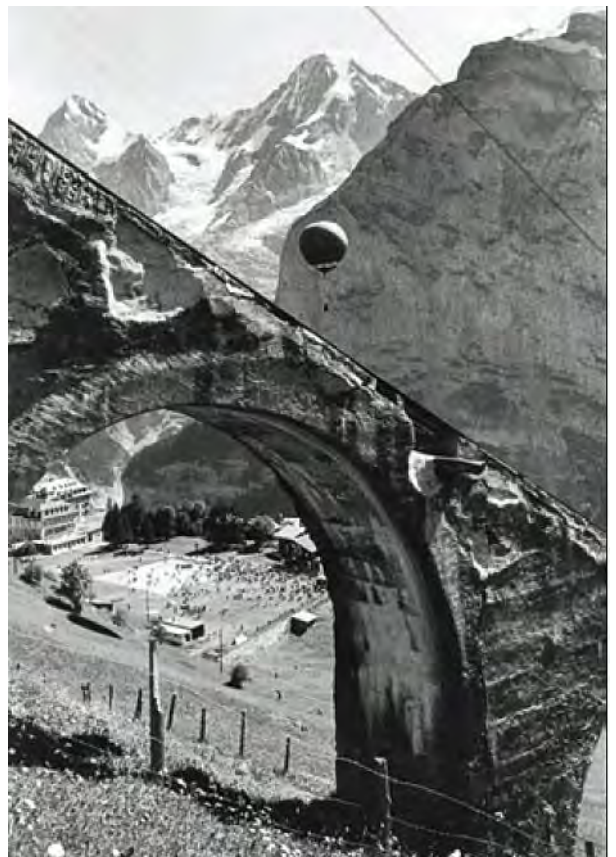
Albert, Fientje en hun zoontje Jean-Pierre

Mevr De Bast met de drie broers Vanden Bemden

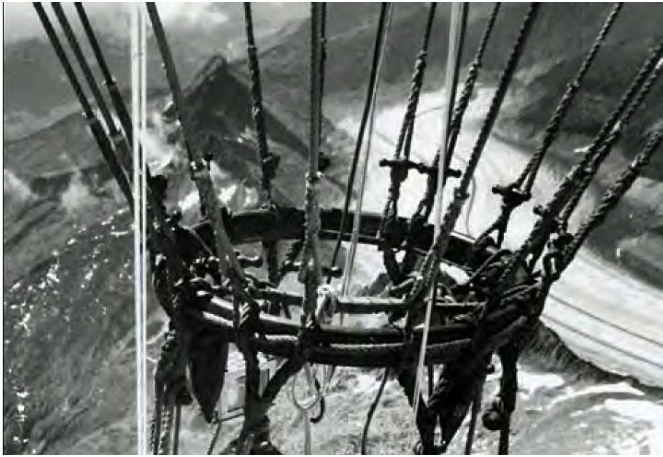
Opstijging van Muerren, aan de voet van de Jungfrau

De overtocht van de Alpen in 1962

In het gezelschap van de Duitse fotograaf, Dieter Heggemann.

Overvlucht van een gletsjer

Na de noodlanding

Oxford (1965)

Albert, Mevr De Bast en W,F, Schaut

Gordon Bennet Cup in Long Beach met de Queen Mary op de achtergrond

Aan boord van de Belgica met W.F Schaut als teamgenoot

De ballonconstructeur

Ontmoeting met Steve Fosset (grijs kostuum)

Het werk dat na zijn dood werd uitgegeven

OVERLIJDEN VAN ALBERT VANDEN BEMDEN OP 10 APRIL 2006

Dear Balloonists,

It is with great regret that we must inform you that Albert Vanden Bemden, whom many of you knew, passed away this afternoon at the age of 88.

Albert was a well known balloonist and long time friend of the CIA, and fervent supporter of the Belgian and the World ballooning community. He was considered the living encyclopedia of early ballooning, and we will all dearly miss Albert, his kindness and his humorous stories.

Our thoughts and heartfelt sympathies are with his family and with his friends.

Philippe De Cock
FAI Ballooning Commission

JC Weber, president
President Belgian Balloon Federation

Bibliografie

- “Geboren in een mand”, redactiecomité, Sint Gillis Waas, 2006.
- Eindwerk van Agnes Michel
- Archieven van landsverdediging, Evere
- Persoonlijke nota's van Albert Vanden Bemden

Foto's van Jean-Pierre Vanden Bemden en Willy François Schaut